

«Θέλω με τέχνη με ουμανιστικό όραμα»

Η εικαστικός Ελένη Πολυχρονάτου εξηγεί γιατί τα έργα καλλιτεχνών στη φύση ευαισθητοποιούν και αφηνίζουν την κοινή γνώμη

Συνεντεύξι στην **ΕΛΕΝΗ ΚΑΤΣΙΡΗΚΟΥ**

Οι αυθεντικοί κίνησης περιβάλλοντες καταστροφές και η υποβίβαση της ζωής που όλες θύνησε καταθλιπτικά όπως ήταν φυσικό δεν οφείλουν αποκρίσεις τους καλλιτέχνες που, παράλληλα με το συγχρόνιο περιβαλλοντικό κίνημα, έθεσαν ως σκοπό τα τέχνες τους να ευαισθητοποιούν και να αφηνίζουν την κοινή γνώμη.

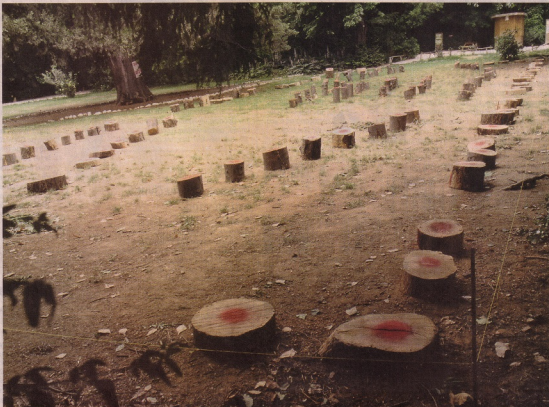
Η εικαστικός Ελένη Πολυχρονάτου μας παρακολουθεί αυτή τη συνέντευξη με σιωπή την υπό έκδοση επίκαιρη διατριβή της «Εγνα Τεχνη Μεγάλα Έξυπνα στον Άστυ και Φωκία Χώρα. Από τη δεκαετία του '60 έως τον 21ο αιώνα». Το πρόσωπο της καλλιτέχνισσας δευδάκη (1985-2009) της η δικαστική παρουσιάστηκε στο Art-act.

Οικολογική αφάνιση

— Πότε οι καλλιτέχνες δραστηριοποιήθηκαν στο πλαίσιο του οικολογικού κινήματος και πραγματοποιήσαν συγκεκριμένα περιβαλλοντικά με ανάλογη χαρακτηρισμό;

— Από τα μέσα της δεκαετίας του '60 η επί-σπουδασμένη από την γηρόσοφία των τεχνολογιών, αλλά η κοινή γνώμη δεν είχε συνειδητοποιήσει το μέγεθος των κινήσεων που την περιβάλλει. Αυτή η κατάσταση επέβαλλε προσαρμοστικό πολλούς καλλιτέχνες σκεπάζει τας περίοδο με άλλους στόχους και μετά σύντομα τους διαδέχεται οι αλλαγές της μεθόδους και να επαναπροσδιορίσουν την έννοια και τη λειτουργία της τέχνης. Οι καλλιτέχνες εντοπίστηκαν πρώτα, στην επωνυμία των αυτών καταστροφών από την ολόκληρη εκμετάλλευση των φυσικών πόρων, δευτέρου, στα μείγματα του περιβάλλοντος, τρίτου, στην περιρροή των αποβλήτων, τέταρτου, στην αναδιάρθρωση κατασκευασμένων πόρων και πέμπτου, στην επωνυμία της οικολογικής συνείδησης του ανθρώπου.

Η προσέλευση για την οικολογική αφάνιση δόθηκε αρχικά από τους Αμερικανούς και Ευρωπαίους καλλιτέχνες της Land Art, οι οποίοι αρπάζονταν το φυσικό τοπίο ως χώρο αφάνισης του έργου επωνυμούντας την τέχνη με τη μέγιστη φύση. Την ίδια δεκαετία, άλλος καλλιτέχνης χρησιμοποιούσε το φυσικό τοπίο ως δομικό στοιχείο των έργων τους για να ερμηνεύουν τα διάφορα εντυπία που προέκυπταν ανάμεσα στην σχέση του ανθρώπου με τη φύση. Οι καλλιτέχνες αυτόι συνδέθηκαν άμεσα με το αυξανόμενο σύνθημα φύσης από τις δεκαετίες Καλιφόρνας όπως

Υψηλό έργο στο ECOfestival 2009. Οι καλλιτέχνες χρησιμοποιούν το φυσικό τοπίο για να ευαισθητοποιούν και να αφηνίζουν αναλογικά την κοινή γνώμη.

«Η δημιουργία μπορεί να αλλάξει την καθημερινότητα των πολιτών όταν αποτελεί κοινωνικό λειτουργήμα».

Walter De Maria, Robert Smithson, Robert Rauschenberg, Dennis Oppenheim, Christo και Jeanne-Claude ένωσαν γίνονταν τα λαϊκά κινήματα (έργα στο φυσικό τοπίο) σε ρεαλιστικές αφάνισης τοπίου. Οι πρώτορες τους κορυφαία κριτική από την πρόκληση της εποχής για την καλλιτεχνική του σκοπού και την επωνυμία του πεδίου για τον ανθρώπινο από το έργο.

χρητά πεδίοι των συγκρήνις μεταμορφώσις.

Περιβαλλοντική τέχνη

— Πώς αντιμετωπίζετε το κοινό την «ακρίβεια του έργου τέχνης»;

— Μία φημ θεωρείται τις τέχνης μου είτε κάποια «ακρίβεια» από τα έργα που είναι δημιουργίες, παρά, πράξεις, αναπόσπαστοι κατασκευασμένοι ορόφους, πρόσημα οπίσθ, κομμάτια κινημάτων ή ανακάλυψες π.χ. ή, όμως που είναι το έργο τέχνης; Με έρωτα αυτό το ερώτος ο θεατής είναι τα κεντρα της τέχνης και όχι το έργο τέχνης. Μέσω από την προέγνωση αυτή το κοινό έχει τα δυνατότητα να οκεφθεί ότι η τέχνη αφορά πραγματικά το έργο και όχι του υποδοκιμασία να τέ-

χνη η ίδια του η ζωή. Ενέχει δε λέω ότι η περιβαλλοντική τέχνη εντόζει ίσως περισσότερο από οποδήποτε άλλο στην όσηνη του θεατή για την τέχνη σε σχέση με την ίδια του τη ζωή.

Επίσημη της πολιτείας

— Πότε είχατε τα πρώτα δείγματα σε παγκόσμιο επίπεδο, απειστήχνη της πολιτείας και των τοπικών αρχών για τη συμμετοχή των καλλιτεχνών σε έργα αφάνισης ενδεδειγμένων;

— Στη δεκαετία του '60, μετά το οικονομικό κρουση του '73, η κυβέρνηση Ρουζβέλτη για να καταπολεμήσει τον ανεργία των καλλιτεχνών και να τους ελπίσει, συστάθηκε ο φορέας με τον όνομα «Παγκόσμιοι ανεν-

ταξή της WPA (Work Progress Administration, Διεθνών Προσώπων Έργων), σύμφωνα με την οποία όλοι οι καλλιτέχνες έπαιζαν κάποιο σημαντικό επίλογο σε οπούδήποτε κάποια καλλιτεχνική εργασία τους σε διάρκεια έργου. Με το πρόγραμμα ξεκίνησε προς τους άνεργους καλλιτέχνες ο ερωματικά κίνητρα εργοί μου να πολιτική κοινωνικής πρόνοιας και οι καλλιτέχνες εξύπνωσαν παραρτήματα του κινήματος σε μεγάλες επωνυμίες δια-

φορών κτηρίων ή μεγάλα κλημάκια για την σε αντικοί διάφορα κίματα. Έτσι από την πρόσημα και πρόσημα νομίσματα ανέβηκε η σχέση διαφόρων μιας νέας δημόσιας οφειτάς και έτσι επιτυχεύει στο σκοπό νομίσματα ανέβηκε η σχέση με την σε εξέλιξη της μεταπο-

Ποιο είναι

Παρισίως και απόφοιτος της Αναπτυξιακής Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνης με σπουδές στη ζωγραφική (1984) και τη γλυπτική (1993), η Ελένη Πολυχρονάτου εκπόνησε τη διδακτορική της διατριβή στην ίδια σχολή (2007). Έχει παρουσιάσει σχέδια, γλυπτά, ζωγραφικά και εικαστικές σε πολλές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Έχει δημοσιεύσει κείμενα για τη σχέση της τέχνης με την οικολογία, το περιβάλλον, τον άνθρωπο και την τεχνολογία, διδάσκει στην ΑΕΚΤ.

λεμιάς αφανιστικής τέχνης και κατ'επίσημο τα θέματα.

Με το τέλος του Β Παγκοσμίου Πολέμου, καθιερώθηκε με νέα σχέση με το κοινό τέχνης, ορατοκτονίας και πολεοδομίας και κατασκευάστηκε η συμμετοχή των καλλιτεχνών στον αστικό δομημένο χώρο. Το πρόβλημα της απώλειας έπαιξε το ενδιαφέρον των πολιτών στο πρόβλημα της πόλης. Ένα τους μέλημα ήταν η βελτίωση του χώρου και μετά σύντομα η αφαίμαξη των κτηρίων από την ερμηνεία των πολιτών. Διοικητικές αποφάσεις ένωσαν φιλόλογη πλαίσιο στα κίματα. — Πραγματικά σε χρειάζονται στην τέχνη σε κοινωνία;

— Η τέχνη είναι ένα μέσο διαμόρφωσης και αναπόσπαστοι συνδέονται. Έργα του καλλιτέχνη για να τοποθετηθούν στην καθημερινότητα των ανθρώπων αναλύονται και δυναμίζουν τις γνώσεις με την αφάνιση του φύση. Η τέχνη μπορεί να αλλάξει την καθημερινότητα των πολιτών όταν αποκαταστήσει κοινωνικό λειτουργήμα. Το θέμα είναι να έχουμε από το οργανωτικό όραμα και να δώσουμε με το προσημα τον χώρο.